

slaas, at Afgørelsen skal kunne indannes for Kirkeministeriet.

Til § 22 foreslaas en Ændring om, at hvor Kirken ikke er selvejende, skal Provstiuudvalget, forinden dette stadfæster Vedtægterne for Kirken eller afgiver Erklæring til Overtilsynet, forhandle med Kirkeejeren. Det maa findes rimeligt, da det jo er ham, som hovedsagelig har den økonomiske Interesse.

Det er de Ændringer, der i det hele taget foreslaas. De gaar alle ud paa at søge at raade Bod paa nogle Ulemper, som har vist sig ved Brugen af Lovene, og derfor kan jeg anbefale samtlige 3 Lovforslag til Vedtagelse. Jeg skal senere foreslaa dem henvist til et Udvalg.

Kammersgaard: Hvis de to Lovforslag, vi nys behandlede, med nogen Ret kunde kaldes Lappforslag, gælder det vel i endnu højere Grad om de tre Lovforslag, der nu foreligger til Behandling. I og for sig ser jeg ikke, at der er noget ondt i, at der lappes paa de paagældende Love. Selv om jeg i dette Tilfælde godt kunde have ønsket, at det havde drejet sig om en helt ny Klædning, skal jeg dog ikke undlade at udtale min Tilslutning til, at der i dette Tilfælde, som sagt, lappes paa de paagældende Love. Lovforslagene er nemlig Udtryk for, at man ønsker ved Ændringer at bringe de i 1922 vedtagne Love i Overensstemmelse med de Tanker, der har været Lovenes Mening, og Ændringerne er alle sammen, saa vidt jeg kan se, dels af formel Natur og dels af en saadan Natur, at det kan være af rent praktisk Betydning at faa dem vedtaget. Vi fra vor Side kan give Ændringerne vor Tilslutning og skulde ikke have noget imod, at der ikke blev nedsat Udvalg, men vil selvfølgelig heller ikke modsætte os det, hvis det ønskes fra anden Side.

Fibiger: Jeg kan som de to foregaaende Talere tiltræde disse Lovforslag. Der er nogle faa Bemærkninger, jeg gerne vilde gøre til dem. I Lovforslaget om Ændringer i Loven om Kirkers Bestyrelse foreslaas Provstiuudvalgene fritaget for en Bestilling, der før var tillagt dem. Jeg har ikke haft den Opfattelse, at der har været for meget at varetage for dem, saa jeg synes egentlig ikke, at der var saa megen Anledning til at lægge noget mere over til Overtilsynet, men hvis det er en rent praktisk Foranstaltning, skal jeg ikke have noget imod den.

Det, jeg egentlig vilde gøre nogle Be-

mærkninger om, er Bestemmelsen om, at der til Loven om Kirkers Bestyrelse § 21, 1ste Stykke, skal føjes et nyt Punktum, og Bestemmelsen om, at der i Loven om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde § 37 skal indføjes et nyt Stykke 2. Disse to Bestemmelser hænger jo noget sammen, og jeg ved i hvert Tilfælde, at der er een Kirke her i Landet, som er blevet saadan vanrøgtet gennem de senere Aar, at det er nødvendigt at faa en Bestemmelse, hvorefter man kan faa Forholdene ordnet. Hvorvidt der findes flere saadanne Kirker, ved jeg ikke, men denne Kirke — det er en Kirke i Thisted Amt — har ikke været sat i Stand i mange Aar, og Ejeren kan man ikke faa fat paa; han har ikke udnævnt nogen befuldmægtiget, saa man har ikke noget Sted at henvende sig. Det er derfor rimeligt, at der ved denne Ændring gives Overtilsynet en Bemyndigelse til at udnævne en Fuldmægtig.

Der er et Par Spørgsmaal, jeg gerne vilde gøre til den højtærede Kirkeminister. Der staar i Lovforslaget om Ændringer i Loven om Kirkers Bestyrelse, at hvis Ejeren undlader at vælge en befuldmægtiget, udnævner Overtilsynet en Kirkeværg, til hvem Meddelelser i Kirkens Anliggender kan gives paa Ejerenes Vegne. Er det nu sikkert, at nogen er villig til at overtage dette Hverv? I al Almindelighed har ingen noget imod en saadan Bestilling, men noget som det, her sigtes til, fremkommer kun, hvor der er særlige Forhold, et spændt Forhold maaske. Det var rimeligt, at Overtilsynet i saadanne Tilfælde kunde beskikke en Værg eller befuldmægtiget, men jeg vil gerne høre Ministerens Mening om, hvorvidt den, som udnævnes, er pligtig at overtage Hvervet, eller om vi kunde faa indført en Bestemmelse om, at man fik en enten paa den ene eller den anden Maade.

I Lovforslaget om Ændringer i Loven om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde foreslaas til Lovens § 7 føjet et nyt Stykke om, at naar Ejeren af Kirken udviser Forsømmelse med at opfylde Synets Bestemmelse, kan Kirkeministeren bestemme, at Kirken skal overgaa til Selveje. Nu vil jeg spørge, naar Kirken er i en meget daarlig Forfatning, bliver Beboerne saa pligtige at overtage Kirken i den Forfatning, hvori den forefindes? Det er de jo ikke tjent med. De har gennem mange Aar betalt Tiende, som er gaaet i Kirkeejeren egen Lomme, uden at der er gjort noget ved Kirken. Den Kirke, jeg her tænker paa, er nu ved at falde ned; Taarnet er omtrent faldet ned, og meget af det andet holder